

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

“Ηδη, όποτε μία νέα πνοή αναγεννήσεως πνέει ανά πάσαν την Έλληνικήν Έπικράτειαν και ότε εις την προσπάθειαν της έκ βάθρων αναπλάσεως του Κράτους, καλείται τόν πρωτεύοντα ρόλον να παίξει ή νεολαία του τόπου, περισσότερο ή ποτέ άλλως καθίσταται αίσθητή ή νοσηρή αδράνεια εις ήν κατεδίκασεν εκούτην ή Κυθηραϊκή νεολαία.

Είνε, δυστυχώς, αλήθεια αδιαφιλονίκητος, ότι οι Κυθηριοί νέοι, είτε εις τά γεωργικά έν τη νήσω έργα άπασχολούνται, είτε εις τά Πανεπιστήμια φοιτούν, είτε ως υπάλληλοι εις καταστήματα εκτός της νήσου εργάζονται ή ως επιστήμονες και βιοτέχναι τόν βιοπορισμόν άσφαλίζουν, μετά τό πέρας της ήμερησίας εργασίας των δέν έχουν κανέν άνωτερον ιδανικόν πού νά τούς άπασχολή, και σπαταλούν πολυτίμους της ζωής των ώρας εις τό καφνεϊόν ένδιατρίβοντες και καταγινόμενοι με την πρέφην και γενικώς την χαρτοπαιξίαν !...

Εάν ή πατρίς των άπομένει χωρίς συγκοινωνίαν, εάν οι όρόμοι των χωρίων των έχουν ρημάξη, εάν ή υγιεινή της νήσου κατάστασις εις άδύνητα περιήλθεν, εάν ή οικονομική εξαθλίωσις της νήσου κατέστη άπερίγραπτος, εάν ή πνευματική της ζωή έχει καταπέση εις τά χθαρμάλωτερα επίπεδα, τούς είνε άδύνατον άπολύτως. Δι' αυτούς άρχετήν άποτελεί άπασχόλησιν τό άν με τέσσαρα λιμόσπαθα και τρεις άσσους μπορούν νά τά βγάλουν επτάρα και άν, έχοντες άνά δύο καλά φύλλα εξ έκάστης κατηγορίας παιγνιοχάρτων, μπορούν νά τά πούν άχρωμάστια !...

Καμμία φιλοδοξία δι' έργα μεγάλα, ως τό υπό του κ. Κορωνάου εις ‘Αγίαν Πελαγίαν έπιτελούμενον, ως ή υπό του Γυμνασιάρχου κ. Στάθη έπιτευχθείσα άνέγερσις του Γυμνασιακού μεγάρου, ως ή υπό του κ. Τσιτσιλίου κατασκευασθείσα όδός Διοκαφτίου, και τά υπό τόνων άλλων εκ των σχετικώς μεγαλυτέρων συμπολιτών έκτελεσθέντα κατά καιρούς κοινωφελή έργα εις την νήσόν μας.

Εται, τά Κυθηραϊκά Σωματεία — τόσον τά έν τη νήσω όσον και τά εκτός ταύτης υπάρχοντα — έλλείπει νέου αίματος και νέων όργάνων πρός δρᾶσιν στοιχείων, μαρκίζονται, άδρανούν, άποτελματούνται και ούδέν τό μέγα και θαυμαστόν, πλην έλαχίστων εξαίρέσεων, εις τούς Κυθηραϊκούς κύκλους έπιτελείται.

Και όμως, υπάρχουν τόσα πράγματα, πού θα έπρεπε νά έπιτελεσθών τό ταχύτερον

Είνε γνωστόν εις πάντα έν τη νήσω διαμένοντα, ότι τά πλείστα των χωρίων και τό μέγιστον μέρος των βουνών μας στερούνται και του έλαχίστου πρασίον, στοιχείου άπαρατήτου και διά τόν εξωραϊσμόν, αλλά και διά την εξυγίανσιν της πατρίδος μας. Είνε επίσης άναμφισβήτητον, ότι από άθλητικής κινήσεως είμεθα όπισω, όσον ούδεμία άλλη γωνία της ελληνικής γης. Είνε ακόμη εξηκριβωμένον, ότι ή φιλανθρωπία είνε έν Κυθήροις όσον ούδαμού άλλου άναδι-οργάνωτος και άποτελεί γεγονός ή έπιδεχόμενον διάψευσιν, ό,τι τουριστικώς είμεθα όλωσδιόλου καθυστερημένοι. Ούτω, περισσότερο ή όπουδήποτε άλλου ή Κυθηραϊκή νεολαία, επί της όποιας οι παλαιότεροι συμπολίται στηρίζουν τάς άγαθοτέρας έλπίδας δι' έν ώραιότερον του τόπου μας αύριον, είχαν ευρύ στάδιον ενεργείας πρός έπίδειξιν της ζωτικότητος, της ευφυΐας, της δραστηριότητος και των πολλών άλλων άρετών πού την ήλικίαν αυτήν διακρίνουν.

Αντί τούτου, όμως, αντί της συμπήξεως άθλητικών ομάδων, εξωραϊστικών και άγχοσεργών όμίλων, συλλόγων πρός άναμόρφωσιν του Κυθηραϊκού κοινού διά διαλέξεων, εκδόσεων έντύπων, όργανώσεως φιλολογικών έσπερίδων και τά τοιαύτα, της συστάσεως ομάδων διά την άναδάσωσιν και εξυγίανσιν, και φιλικών συντροφιών με σκοπόν την διοργάνωσιν εκδρομών πρός δημιουργίαν τουριστικής κινήσεως εις τόν τόπον, ή νεολαία μας κατατρίβεται εις τά καφνεϊα και καταναλίσκονται με την πρέφην και ψυχαγωγείται με τό ψυχοφθόρον κουτοσμπολιό !...

Και αυτό δέν είνε πρός τιμήν της βέβαια. Τά νεϊάτα, πού δέν έμφορούνται άπό ιδανικά δημιουργίας και ώφελιμότητος δράσεως, δέν είνε νεϊάτα. Είνε άρθητισμός και άρθηρισκήρωσις, είνε μούχλα προκαλούσα τόν οίκτον, άν μή την άηδίαν και τόν άποτροπισμόν !...

Και διά τά Κυθηραϊκήν νεολαίαν, έχουσαν πρό αυτής τόσα φωτεινά και άξιοιμήτα παραδείγματα δράσεως των προγόνων της, τό κατάντημα αυτό άποτελεί αίσχος, τό όποϊον όφείλει ν' άποτινάξη τό ταχύτερον.

Ίσως εις τό πρόσφατον παρελθόν, ότε τό Κράτος, έρ-

μαιον ένός άχαλινώτου κομματισμού, είχαν άποκλείσει τούς νέους από πάσαν δρᾶσιν και τούς είχαν άπογοητεύσει με την άρνησιν παροχής μιάς θέσεως εις την κοινωνίαν, καλλιτέρας εκείνης την όποιαν οι γονείς των τούς είχαν κληροδοτήσει, ή αδράνεια και άποτελμάτωσις εις τάς βρωμεράς των καφνεϊών αισθούσας, νά ήτο τό δικαιολογημένον κατάντημα της άποκαρδιώσεως και άπογοητεύσεως. Σήμερον όμως, ή δικαιολογία αυτή δέν χωρεί. Σήμερον, ότε μία νέα κατάσταση πραγμάτων δημιουργηθείσα από της 4ης Αυγούστου χάρις εις την σωτικήν ενεργείαν ένός έθνικού, έντος, Κυβερνήτου, — παραδίδει εις χείρας των νέων την άνάπλασιν της χώρας, την αναγεννήσιν και άναδημιουργίαν της και έμπιστεύεται εις αυτούς τό μέλλον του Έθνους, ή αδράνεια δέν δικαιολογείται και ή χαλνύνοσις όφείλει ν' άποτιναχθή. Οι Κυθηριοί νέοι, είτε έν τη νήσω βιούν, είτε εκτός ταύτης δι' οϊονδήποτε λόγον εύρίσκονται όφείλουν — ακολουθούντες τό παράδειγμα των άδελφών των άλλων επαρχιών της Έλλάδος — νά εργασθών διά μίαν καλλιτέραν Κυθηραϊκήν αλλά και καθόλου ελληνικήν αύριον. Είνε καιρός, όπως εις εκάστην κοινότητα και κάθε Κυθηραϊκήν παροικίαν, ιδρυθών σύλλογοι φιλανθρωπικοί, άθλητικοί, εξωραϊστικοί και πάσης ώφελιμιστικής έπιδιώξεως, εις τούς όποιους οι Κυθηριοί νέοι άμφοτέρων των φύλων νά εργασθών όση αύτοίς δύναμις, διά τό καλόν του συνόλου, με την πεποίθησιν ότι, έν τη έπιδιώξει τούτου, αυτήν ταύτην την ιδικήν των ευτυχίαν δημιουργούν.

Πιστεύομεν δε ότι ή κατά βάθος φιλότιμος Κυθηραϊκή νεολαία, ή νεολαία εις την όποιαν και ό γράφων τάς γραμμάς ταύτας συγκαταλέγεται, δέν θα παραλείψει τό καθήκον της τούτο. Και με την άκράδαντον ταύτην πεποίθησιν άναμένομεν νά τό διαπιστώσωμεν και τό διακηρύξωμεν τό ταχύτερον με ύπερηφάνειαν και παρρησίαν. Με όσην παρρησίαν διαπιστώνομεν σήμερον την αδράνειάν της, με τόσην χαράν, με όσην θλίψιν γράφομεν τό παρόν άρθρον μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Η εκλογή του κ. Προκοπίου Καλλιότση ως Μητροπολίτου Κυθείου — Ούτολυν — Ουτολυν, άποτελεί ενόχλημα, τό όποϊόν άξίζει να εξαρθή ιδιαίτέρως. Διότι δέν πρόκειται απλώς περί του ότι ό νέος Μητροπολίτης μας είνε κληρικός ενούτης μορφώσεως, έμφερής υπό σπανίων χριστιανικών άρετών και έχει νά έπιδείξη μίαν φωτεινήν και μεστήν άγλαών καρτών σταδιοδρομίαν. Ίμεράρχας με άγαθόν παρελθόν, με χριστιανικάς άρετάς και φωτεινήν χριστιανικήν δρᾶσιν, έχει να έπιδείξη χριστιανικός όσους ή Έκκλησία μας.

Εκείνο πού καθιστά την εκλογήν του κ. Προκοπίου Καλλιότση εξαιρετικώς ευπρόσδεκτον υπό τού πολυλήθους του ποιμνίου, είνε ότι είνε πολύ νέος ακόμα, πλήρης σιδηράς σωματικής και πνευματικής ύγείας και έμπλεως ζήλου πρός συνέχισιν της δράσεώς του μέχρι τούδε έπεδείξατο. Ό δέ ποιμενάρχης, ό έχων να ποιμάνη έν Χριστώ τό Κυρίον ήμών μίαν περιφέρειαν τόσης έκτάσεως και της όποιας διάφοροι επαρχία και πολύ άλλήλων απέχουσιν και διά θαλάσσης τρικυμώδους είνε ίκεχωρισμένα, χρειάζεται νά έχη και την σωματικήν ρώμην όπως άντέχη εις τούς μόχθους των ταξειδίων πού πρόκειται να υποβληθή και τόν ζήλον νά τά επιχειρήσιν άψηφών τρικυμίας και καύσωνας. Ακριβώς δε αυτά τά προσόντα διακρίνουν τόν νέον ποιμενάρχην των Κυθίων ως μαρτυρεί ή μέχρι τούδε σταδιοδρομία του, πού συνοψίζεται εις τά εξής:

Ό κ. Προκόπιος Καλλιότσης, γεννηθείς έν Ρωγούσι Καλαβρύτων τόν Μάϊον του 1895, διήκουσε τάς εγκύκλιας μαθημάτων έν Πάτραις, έναργάφη εις την Θεολογικήν Σχολήν ‘Αθηνών και μετά τό πέρας των σπουδών του έχειροτονήθη διάκονος από τόν Σεβασμιότατον Μητροπολίτην ‘Υδρας Προκόπιον και διηκόνευσεν ως ιεροκήρυξ τά μάλιστα ευφράδεις εις τούς ναούς ‘Αγίου Γεωργίου Καρύτου και Χρυσοσπηλαιώτισσης, παρά τοίς ένορίταις των όποιων άφήκε τάς άναθοτέρας άναμνήσεις και διά τά μεστά έννοιών κηρύγματα του, αλλά και διά την ποικιλοτρόπως άγαθοεργόν δρᾶσιν του. Κατά τό διάστημα τούτου, συνεργαζόμενος εις τόν Σύλλογον των Τριών ‘Ιεραρχών και τό δμώνυμον περιοδικόν ως συντάκτης, άνέπτυξε μίαν άλλην δρᾶσιν, έξαιρετικά συντελεστικήν διά την στερέωσιν της χριστιανικής πίστews.

Χοροτονήθηκε υπό του Μακαριωτάτου ‘Αρχιεπισκόπου ‘Αθηνών και πάσης Έλλάδος εις πρεσβύτερον, ύπηρέτησεν άλληλοδιαδόχως ως ιερατικός προϊστάμενος Χρυσοσπηλαιώτισσης, ‘Αγίων ‘Ασωμάτων Θησείου, Ζωδόχου Πηγής και τελευτώνως του Α' Νεκροταφείου, παντού δέ άνέπτυξε δρᾶσιν προκαλέσασαν τόν θαυμασμόν και την αγάπην των Χριστιανών των εκκλησιών τούτων πληρώματος. Κατά τό διάστη-

Ό κ. Προκόπιος Καλλιότσης

εάπλων των ευφώνως γνωστών ‘Ορθοδόξων Χριστιανικών ‘Ενσεών και νά συνεχίσιν την συνεργασίαν του μετά τό αιδεσιμωτάτου κατηχητό ‘Αγγέλου Νηϊωτόν εις την Ζωδόχον Πηγήν και τόν Πειραιά. ‘Αλλ' ή δρᾶσις του κ. Καλλιότση δέν περιορίζεται εις ταύτα και μόνο. ‘Ως πρόεδρος του Φιλωπόχου Ταμείου της Ζωδόχου Πηγής, εϊργάσθη με πολύν ζήλον και περισσήν αυταπαρνήσιν διά την έξυπνέτησιν της φιλανθρωπίας, έν έτει δε 1930 ακολουθήσας τόν Σεβασμιότατον Μητροπολίτην Κορινθίας κ. Δαμασκηνόν εις τό άνά την ‘Αμερικήν ταξειδίον του, ειργάσθη τελεσφόρως διά την ειρήνευσιν του εκεί άποδήμιου Έλληνισμού και την γαλήνευσιν της χειμαζομένης όρθόδοξου Έκκλησίας. Τέλος, ως διευθυντής επί δωδεκαετίας του θρησκευτικού περιοδικού ‘Καινή Κτίσις, άπειρά μετ' όκ. ‘Αγγέλου Νηϊωτόν, έξέδιδε και ως συνεργάτης πολλών έφημερίδων και περιοδικών, πολιτικών και διά τό καλό του ειργάσθη πρός τόνωσιν του θρησκευτικού αίσθηματος του λαού, όπως και επί 20ετίαν ως ιεροκήρυξ ύπηρέτησεν επιτυχώς την Έκκλησίαν και την φιλανθρωπία.

Την δρᾶσιν του δ' αυτήν ακριβώς ή ‘Ιερά της χώρας Σύνοδος έκτι-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ‘ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

‘Αγαπητοί Συμπatriώται,

Προτιθέμενοι να καταρτίσωμεν πλήρες και λεπτομερές λεύκωμα των έν τη νήσω και εκτός ταύτης διαμενόντων συμπatriωτών, μετά τό έπαγγέλματος, της διευθύνσεως και της οικγενειακής αυτών καταστάσεως, θερμήν άπευθύνομεν παράκλησιν πρός τούς άξιότιμους άναγνώστας μας όπως, άφού μάς άποστείλουν πρώτον αύτοί τάς σχετικές διά τόν έαυτών των πληροφορίας, είδοποιήσουν και πάντα γνωστόν των νά πράξη τό ίδιον.

Τό Λεύκωμα τούτου όπερ μεγάλως θέλει διευκολύνει την στενότεραν πνευματικήν και έμπορικήν έπικοινωνίαν μετά των έκασταχού έγκατεστημένων συμπολιτών, θα έκδοθ' εις βιβλίον εικονογραφημένον διά των ώραιότερων φωτοβιογραφιών και κοινωφελών έργων έν τη νήσω και θα διατιμηθ' εις τό κόστος του, διά νά γίνη κοινόν κτήμα όλων.

Αί ζητούμεναι πληροφορίες παρ' έκάστου είνε: 1) Όνοματεπώνυμον, 2) άκριβής διεύθυνσις, 3) επάγγελμα, 4) έγγαμος ή άγαμος, πατήρ έκώνων και πόσων, ούτως ώστε νά έχωμεν και πλήρησχεδόν τόνάρθρον τώνάπανταχού Κυθίων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Δημοσιεύοντες τάς επί της μετ' του κ. Φαρθούλη συνεντεύξεώς μας, σταλείσας έπιστολάς, έπιφυλάσσομεθα, εις όσας αίτιάσεις μάς άποδίδονται περί κακής άποδόσεως των υπό τό καλλιτέχνην λεχθέντων ν' άπαντηώσωμεν εις τό προσέχ' όποτε και δ' άποδείξωμεν τετραγωνικώτατα και δ' άποκαλύψωμεν ποίως εύρίσκεται έν άταξία.

Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Μάσα τόν άντήμιψε χειροτονήσασα τούτον Μητροπολίτην. Είνε δε δικαιολογημένον νά πιστεύη κανείς, ότι από Λευτήν της δράσεως, της μορφώσεως και των άρετών του νέου Μητροπολίτου μας, δέν δύναται τις νά προσδοκ' ήδη ή μίαν έντονότεραν ανάπτυξιν των Ικανοτήτων του. Και υπό τάς προϋποθέσεις αυτές, δέν ήμπορεί νά συμβή άλλως έ μη νά γίνη δεκτός από τό νέον του ποιμνιον με την γενικήν κραυγήν: ΑΞΙΟΣ!

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΩΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ - ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ - ΕΜΠΟΡΟΙ

ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ‘ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

‘Η ‘Κυθηραϊκή Δράσις’ έν τη έπιθυμία νά γνωρίσ' εις τούς άπανταχού συμπολίτας τάς εις την βιομηχανίαν, τό εμπόριον και τάς έπιστήμας προόδους των Κυθίων, όπουδήποτε και άν είνε εγκατεστημένοι, ήχθη εις την άπόφασιν νά έγκαινίσ'η, από του άνά χειράς φύλλον, μίαν έμπεριστάτομένην σχετικώς έρευναν, αρχίζουσα από την έν Πειραιεί βιομηχανίαν κατασκευής κεράμων Αηλαβέρη, ως την μεγαλύναν Κυθηραϊκήν έπιχειρήσιν έν ‘Ανατολή.

‘Εται ένα πρωί του παρελθόντος μηνός, έφωτισμένον με την λαμπρότην σιάνος ρεοφόρου φωτογραφικήν μηχανήν, φθάνομεν στό πραγματικά κολοσσιαίον κυριακόν μεγαθήριον, παρά την Λεύκαν του Πειραιώς, πού φέρει την έπιγραφήν: ‘Εργοστάσια Κρίτωνος Δηλαβέρη. — Μπορούμε νά ριζώμε μία ματιά, λέμε στόν θναυρό, πού συναντώμεν άγρυπνον φύλακα, γιά την άπαγόρευσιν της εισόδου εις τούς μη έχοντας εργασίαν, στό βομβόν άπό τόν κρότον των άπειρών μηχανημάτων έργοστασίου. Και τό δηλώνομε την ταυτότητά μας, όχι πλέον ως δημοσιογράφοι αλλά ως άπλοι Κυθηριοί.

Είδοποιείται ό κ. Κρ. Δηλαβέρης, όστις και διατάσσει έντός έλαχίστων δευτερολέπτων την έλευθέρωσιν μας εισόδου. ‘Η βαρεία πόρτα άνοίγεται πάραυτα, και εύρισκόμεθα έμπρός σέ μίαν άτελείωτη σειρά μηχανημάτων, πού κροτούν έκκωφαντικώς και κινούνται με γοργότητα, έδω διά νά ζυμώσουν πηλόν, εκεί διά νά τόν πλάσουν και τό δώσαν ένά ώριμώμενον σχήμα, πού πέρα διά νά παραλάβουν τό πλάσιν και νά τό φέρον εις τούς κλιβάνους πού δέ τό στερεοποιήσουν....

Κι' έμπρός σέ κάθε μηχανήμα, και πέραν τούτων, εργάται πολλοί, άπειροι, με ειδικήν έκαστος ένασχόλησιν, — διά την έποπτείαν της καλής έκτελέσεως της εργασίας παρ' έκάστου μηχανήματος, την παραλαβήν και ταξινόμησιν της ήμης πολύ ένωρίς ύπερέβη τά

παργωγής κ.λ.π. — κινούνται ένθμικά ως αυτόματα.

Εθροισόμεθα εις τό νεώτερο εκ των εργοστασίων Αηλαβέρη, δημιουργία της ακαμάτου εργατικότητας, ένφυτας και πείρας του κ. Κρίτωνος Δηλαβέρη, μάς λέγουν οι εργοδηγοί πού μάς οδηγούν άνά τά διάφορα άπειράριθμα διαμερίσματα και μάς δίδουν εξηγήσεις, πού δυστυχώς ή στενότης του χώρου δέν μάς επιτρέπει νά αναγράψωμεν όπως δέν μάς επιτρέπει νά έκαστώμεν εις λεπτομερεστέραν περιγραφήν των δύο άλλων εργοστασίων πού έπισκέφθημεν ακολουθούσας. Και οι συνομιληταί μας συνεχίζουν: ‘Ιδούθη το 1935. Είναί τό μεγαλύτερον της ‘Ανατολής, παράγει ήμερησίως 50.000 κεράμων και είνε έφοδιασμένον με όλα τά σύγχρονα μέσα διά ποιότητα και περισσώτερον εξηγευσισμένην.

Κατά τά έγκαινία του παρόντος 2 Ιανουαρίου της τότε Κυβερνήσεως μεθ' όλων σχεδόν του ‘Υπουργικού Συμβουλίου και πλείστον άλλων έπίσημων πού έξέφρασαν τόν θαυμασμόν και τά συχαρητήριά του πρός τόν ιδρυτήν κ. Κρίτωνον Δηλαβέρη. ‘Όπως βλέπετε, λοιπόν, όχι μόνον δέν άνεκόπη ή σταδιοδρομία του εργοστασίου κατασκευής κεράμων και πλακών Αηλαβέρη, ως έκ του θανάτου του άειμνήστου Εδσταθίου αλλά και εξέλιχθη με ταχύτητα ίλιγγιώδη έντός έλαχίστου χρονικού διαστήματος, και μόνον άφ' ής την διεύθυνσιν του άνέλαβε ό υίός του μακαρίτου μεγάλου ευεργέτου των Κυθίων.

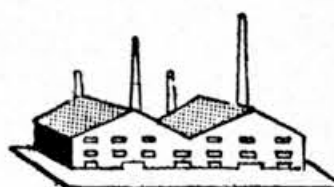
Και οι συνομιληταί μας έσυνέχισαν:

Τό 1898, ό Εδσταθίος Δηλαβέρης, διά των όλίων χρημάτων πού άπεταμένους εργασθείς έπι μακρόν σκληρότατα ως εργάτης, ίδρυσεν εις τόν Πειραιά και εις ό μέγος άκόμη βλέπετε παρά την Λεύκαν τό πρώτον εργοστάσιον πλακών και κεράμων, του όποιου

στενά της ‘Αττικοβοιωτίας δρια

‘Η παραγωγή του εργοστασίου αυτού, την διεύθυνσιν του όποιου είχε πάντοτε μόνος μέχρι το 1926, ότε άσθενήσας την άνέθεσεν εις τόν υίόν του Κρίτωνον, ούδέποτε ύπερέβη, εις τό φόντε της έντάσεως των προσπάθειών όλων μας, τάς 6000 γαλλικών και 2500 ελληνικών κεράμων ήμερησίως. ‘Επειδή όμως, ή παραγωγή αυτή δέν άνταπεκρίνετο πρός την ζήτησιν ή όποία παρουσιάσθη μετά τό 1920 ένεκα του άφαντάστου οικοδομικού όρασμού πού έξεδηλώθη άνά την ‘Ελλάδα όλόκληρον, ό κ. Κρίτων Δηλαβέρης εξ ίδίας δόκας πρωτοβουλίαις και υπό τάς εύχάς του πατρός του, ίδρυσεν και τό δεύτερον εργοστάσιον πού βλέπετε εκεί, παρά τό μικρόν πλάτος, ήμερησίως παραγωγής 12000 Γαλλικών και 3000 Έλληνικών κεράμων, της συνολικής παραγωγής των 2 εργοστασίων ύπερέβησεν ούτω τό τριπλάσιον της προγενεστέρας. Τέλος, το 1931, ό Εδσταθίος Δηλαβέρης άπεδήμησεν εις Κόρινθον και ό υίός και μόνος κληρονόμος του, κ. Κρίτων, έσυνέχισε τάς εργασίας των δύο πλέον εργοστασίων Δηλαβέρη εις τό όποια προσέθεσε και τό σημερινόν, διά την τελειότητα του όποιον μπορούμε νά μορφώσ'ημε μόνος γνώμην και δέν χρειάζεται νά είπωμεν περισσότερα.

Τά πράγματα, όμιλούσαν πλέον άφ' έαυτών, όστε ήτο καιρός διαπιστώσ'ημε και προσωπικάς τό βιομηχανικόν δαιμόνιον του έκλεκτού συμπatriώτου μας, του τόσον τιμωτός τό Κυθηραϊκόν όνομα, κ. Κρίτωνος Δηλαβέρη, του όποιου από μακροχρόνου παρακολουθήσαμεν την έν γένει φιλόανθρωπον και πατριωτικήν δρᾶσιν νά άπέλθωμεν χαίροντες, διότι τόσον έπαξίως συνεχίζεται τό τεράστιον και πολυσχιδές έργο του μεγάλου της νήσου μας και του Πειραιώς ευεργέτου άειμνήστου Εδσταθίου Αηλαβέρη.

1898

ΙΔΡΥΤΗΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Κ. ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ

1920

ΙΔΡΥΤΗΣ

ΚΡΙΤΩΝ Ε. ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ

1936

ΙΔΡΥΤΗΣ

ΚΡΙΤΩΝ Ε. ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ

Η εξέλιξις της Κεραμοποιίας και Πλακοποιίας Δηλαβέρη

